

Kunoesma

Venäläis-Turkkilaisesta

Sodasta

1877-1878.

Kirjoittanut

C. A. Saarinen.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3639 A H U

80: - Tampereella,

Tampereen Kirjapaino Osakeyhtiö, 1896.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

**S. M. Keisari Aleksanderi II olosta
ja asunnoista sotaretkellä.**

Rakkahin Ruhtinamme
Keisari korkia.
Katkoja orjain ikeiden,
Kansojen kaittija,
Sekaantui juureen sotahan,
Turkkihin takertui;
Kurjuutta kadottamahan
Uukki antau.

Siis armeijans astumaan,
Häätämään hätäänsä
Kistittyin turvan tulemaan
Päästämään pälkähästä,
Johonka oli joutuneet
Kistityt Rumanin,
Sortuneet Serwiasfain
Ja kansat Bulgaarin.

Koitosten kowain kahakkain
Perästä päästyä

Toiselle puolelle Tonawan
 Siis sopi sääteä
 Arwata asunnostansa
 Taloustoimia
 Siat ja suojat sowitzaa,
 Kortteeri katsoa.

Majesteettimme majailu
 Noks on ollutna
 Suurella sotaretkellä
 Bahwisti woinia,
 Sortuwain sotureittenkin
 Undistui urhous,
 Mielisjä miesten maineensa
 Rukhtinaan rakkaus.

Kortteerin Gornui Studenin
 Kyläsf' on ottanutna,
 Talossa tavallisessa,
 Mit' oli matala;
 Korkeenman kumppaneillensa
 Täsjäkin toimitti,
 Nhäisyys yksinkertaiseen
 Muntonsf' asetti.

Wenäältä wiettiin waralta
 Ravinto, ruokansa,
 Sitä kun sieltä saadesja

Ballan on waihia
 Nikoina aivan ahtaina,
 Tappeluin tulisten
 Wälillä Wenäläisien
 Ja tuimain Turkkien.

Nää kaks kylvän taloa
 Ei sille seuralle
 Riittäneet kyllin kaitill,
 Siis toisten teltoille
 Täytyikin tässä tyytyä
 Suurikin sukuisten
 Uua ahtaimmissakin
 Ruhtinain, prins sien.

Kaikkiaan kuusikymmentä
 Henkeä Herroja
 Restittiin telttakäökissä,
 Kawittiin ruoalla.
 Siellä myös itse Sfäntä
 Keisari korkia
 Söi seurueensa seurassa,
 Kawitfi ruumiinsa.

Ei yspenytä yhtikään
 Wainita matkoiltaan.
 Rakkaus ja lempentensä
 Tulisti tuntoja;

Upseerit urhoiks uudisti
 Kohtelu Keisarin,
 Kun juuri, soma sanoma
 Kerranin kuultihin.

Hän haavoitettuin hoidosta
 Huolehti hartaasti,
 Teloissa kävi saturein
 Tutkien tarkasti
 Wainusi wajawaisuudet,
 Puutteista puheli,
 Mit oli mahdollisinta,
 Tarpeita toimitti.

Kerran kun kävi katsoen
 Sairaalan sisustaa,
 Niin huomiotaan herätti
 Katselu kasakan,
 Sille se fitte sowitzi,
 Rintahan ripusti,
 Drjänän-ristin asetti
 Nuttuunsa näitisti.

Tahtoen tietää tarpeitaan,
 Puutteista puheli;
 Mutta kun kielji kasakka
 Mi kohta kuolihin;
 Almujen oton oitistaan

Siis sanoi sankari
 „Sen soisin sukulaisilles,
 Wirkkaos wainenkin!”

Kuoleman kansja kampaawa
 Hymnydet hylkäsi,
 Waiht' Keisarimme koria
 Armoaan osoitti,
 Kuitenkin käski Keisari
 Sanomaa saatella
 Itfelleen ilmi ilmaista
 Toimittaa tahtonsa.

Kuolema yöllä yltäyfin
 Walittaa waimojansa.
 Keisarin käski kädellään
 Lukita luomiaan,
 Kun kuollo kolko kattaisut
 On elon lankansa,
 Niin sanoi — „filmäni sulkekaa
 Sankarin formilla.” — —

Sitten kun käwi kuolema
 Kasakan kimpussa,
 Keisari kohta kauniisti
 Sowitti formilla,
 Silmänsä luomet laitteli,
 Umpehen asetti,

Täytteli täten tahtonsa,
Lupansa lujisti.

Tämmöinen teko todella
On suuren suuria,
Kuhkinaan ratki rakkahan
Korkian kohdalta.
Se sydämet saa sykkimään
Soturein fortuwain,
Uupuneet vielä wirwoittaa,
Laumaansa lohduttain.

Kaikkikin kuuluu kauniilta
Sanomat sodasta,
Kuhkinaan rakkaudesta
Waiteissa waiwoissa;
Mi hellän isän tavalla
Kaitfeli kaikkia,
Waikk' oli sodan surkian
Armošta alkanna. —

Siis rakkaudesta rohkeni
Reisari korkia,
Uskonsa heimolaijia
Muttamaan alkawa.
Siis kutsui, kokoon kuulutti;
Miehet ja hewoiset
Muttamaan riensä rajusti
Ratkomaan kahlehet.

Hän luotti lupaukseensa
 Jumalan avulla,
 Min Moskowassa määräsi
 Kokouspaikassa,
 Toivoen toden teolla,
 Venäjän voimalla,
 Turkkia tasoittawansa
 Bäärnyden wallasta.

Todeksi tuli toiwonsa,
 Onnistui aikeensa,
 Turkkia hätä häilytti,
 Masentui mahtinsa.
 Venäjä voitti, wallitti
 Lujatkin linnansa,
 Runniolla kulki kotiinsa
 Saufarina juurena.

Arvo H. Nurmen
 Tampere - Kirjasto

